

บทที่ 3

ข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่แท้

คำไม่แท้ (虚词 xūcí) หมายถึง คำที่ไม่สามารถทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบหลักของประโยค เช่น ภาคประธาน หน่วยกริยา หรือ หน่วยกรรม ได้นำมาใช้เข้าประโยคเพื่อประโยชน์ทางด้านไวยากรณ์ (Zhū Dēxī, 1997a: 39)

ข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่แท้ (虚词 xūcí) คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการไม่ใช้คำไม่แท้ในบริบทที่จำเป็นต้องใช้ การใช้คำไม่แท้ในบริบทที่ไม่จำเป็นต้องใช้ การเลือกใช้คำไม่แท้ผิดอย่างผิดความหมาย และ การวางตำแหน่งคำไม่แท้ในประโยคอย่างผิดวิธี

นักศึกษาชาวต่างชาติมีข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่แท้ค่อนข้างมาก เนื่องจากคำไม่แท้มีความถี่ในการใช้ค่อนข้างสูง และ คำไม่แท้แต่ละคำก็มีวิธีการใช้ที่ซับซ้อนและแตกต่างกันออกไป

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้หยิบยกคำไม่แท้มาอธิบายเฉพาะที่พบในงานเขียนของนิสิตอักษรศาสตร์เท่านั้น คำไม่แท้ที่ไม่ปรากฏในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไม่ได้หมายความว่านิสิตจะสามารถใช้ได้ถูกต้อง เพราะเป็นไปได้ว่า นิสิตเลี้ยงไม่ใช้คำที่ไม่รู้ หรือ คำที่ไม่มั่นใจ จึงไม่ปรากฏในงานเขียนของนิสิต

สำหรับข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่แท้ ที่ทำให้ประโยคขาดภาคประธานไปได้นั้น จะกล่าวถึงต่อไปในบทที่ 4 ในหัวข้อที่เกี่ยวกับประโยคไม่สมบูรณ์

ในงานวิจัยฉบับนี้ได้แบ่งข้อผิดพลาดตามประเภทของคำไม่แท้ 4 ประเภท คือ

3.1 ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ (副词 fùcí)

3.2 ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบท (介词 jiècí)

3.3 ข้อผิดพลาดในการใช้คำเชื่อม (连词 liáncí)

3.5 ข้อผิดพลาดในการใช้คำ le 了

3.1 ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์

ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ (副词 fùcí) หมายถึง การใช้คำวิเศษณ์อย่างผิดความหมาย การใช้คำวิเศษณ์ที่ไม่เหมาะสมกับบริบท รวมไปถึงการวางตำแหน่งผิดตำแหน่ง คำวิเศษณ์ที่ใช้ผิดซึ่งพบในงานวิจัยได้แก่

3.1.1 往往 wǎngwǎng

3.1.2 反而 fǎn-ér

3.1.3 刚刚 gānggāng

3.1.4 都 dōu

3.1.5 没 méi และ 不 bù

3.1.6 就 jiù

3.1.1 ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 往往 wǎngwǎng

คำวิเศษณ์ 往往 wǎngwǎng บ่อยๆ เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกับคำว่า 常常 cháng cháng ต่างกันตรงที่ 往往 wǎngwǎng มีข้อจำกัดในการใช้มากกว่า โดยจะใช้อธิบายประสบการณ์ในอดีตที่ทำบ่อยๆ ด้วยเงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่ง เช่น 星期天我往往去他們家吃飯。Xīng qītiān wǒ wǎngwǎng qù tāmen jiā chī fàn. (ด้วยเงื่อนไขที่เป็น)วันอาทิตย์ ฉันมักจะไปกินข้าวที่บ้านพวกเขาบ่อยๆ

ข้อผิดพลาดในการใช้ 往往 wǎngwǎng คือ การนำเอาคำวิเศษณ์คำนี้ไปใช้ในสถานการณ์ หรือโอกาสที่ไม่สามารถใช้ได้ เป็นที่น่าสังเกตว่า ในเรียงความ 168 ฉบับที่นำมาวิจัยนั้น มีการใช้คำว่า 常常 chángcháng ถึง 29 ครั้ง แต่กลับมีการใช้ 往往 wǎngwǎng เพียง 4 ครั้งเท่านั้น ซึ่งอาจมีสาเหตุที่เป็นไปได้ 2 ประการ คือ ประการแรก 常常 chángcháng มีการใช้ที่อิสระมากกว่า จึงมีโอกาสใช้มากกว่า ประการที่ 2 เกิดจากการที่ 往往 wǎngwǎng มีข้อจำกัดในการใช้มาก นิสิตไม่เข้าใจวิธีใช้จึงไม่กล้าใช้

ประโยคที่ 1

* 他往往没有來上課。

* Tā wǎngwǎng méiyǒu lái shàngkè.

เขาไม่มาเข้าชั้นเรียนบ่อยๆ

ในประโยคที่ 1 เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่สามารถใช้กับคำวิเศษณ์ 往往 wǎngwǎng ได้

ประโยคที่ 2

* 以前我往往到朋友家去玩兒。

* Yǐqián wǒ wǎngwǎng dào péngyǒu jiā wánr.

เมื่อก่อนฉันมักจะไปบ้านเพื่อนบ่อยๆ

ในประโยคที่ 2 เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต แต่ไม่มีเงื่อนไขใดๆ จึงไม่สามารถใช้กับคำวิเศษณ์ 往往 wǎngwǎng ได้ เช่นกัน

วิธีแก้ไขประโยคที่ 1 และ 2 สามารถทำได้โดยเปลี่ยนคำวิเศษณ์ 往往 wǎngwǎng เป็น คำวิเศษณ์ 常常 chángcháng

ประโยคที่ 1

√ 他常常没有來上課。

√ Tā chángcháng méiyǒu lái shàngkè.

เขาไม่มาเข้าชั้นเรียนบ่อยๆ

ประโยคที่ 2

√ 以前我常常到朋友家去玩兒。

√ Yǐqián wǒ chángcháng dào péngyǒu jiā qù wánr.

เมื่อก่อนฉันมักจะไปบ้านเพื่อนบ่อยๆ

3.1.2 ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 反而 fǎn-ér

คำวิเศษณ์ 反而 fǎn-ér กลับ เป็นคำที่แสดงความขัดแย้ง ใช้แสดงถึงผลที่ตรงข้ามกับรูป การณ์ปกติหรือที่คาดหวังไว้ (Hóu Xuěchāo, 1998: 193) เช่น 我吃了減肥藥反而更胖了。

Wǒ chīle jiǎnfēiyào fǎn-ér gèng pàng le. ฉันกินยาลดความอ้วน แต่ กลับ อ้วนขึ้น

ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 反而 fǎn-ér คือ การนำคำวิเศษณ์ 反而 fǎn-ér ไปใช้ แสดงความขัดแย้งอย่างผิดความหมาย ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 3

· 這個東西不好吃，反而不衛生。

* Zhège dōngxī bù hǎochī, fǎn-ér bù wèishēng.

* ของชิ้นนี้ไม่อร่อย กลับไม่ถูกสุขอนามัย

การที่อาหารอร่อยหรือไม่นั้น ไม่ได้ทำให้เกิดความคาดหวังว่าจะต้องถูกสุขอนามัยหรือไม่ ในประโยคนี้จึงไม่อาจใช้ 反而 fǎn-ér ได้ ในที่นี้เราจะเห็นว่าความหมายของวลีแรก กับวลีที่สอง นั้น เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ทั้ง ไม่อร่อยและไม่อนามัย เป็นสิ่งที่ไม่น่าพอใจ จึงต้องแก้ไขโดย นำคำเชื่อม 又 .. 又 .. yòu ... yòu .. ทั้ง ... และ .. มาใช้

ประโยคที่ 3

√ 這個東西又不好吃，又不衛生。

√ Zhège dōngxī yòu bù hǎochī, yòu bù wèishēng.

√ ของชิ้นนี้ทั้งไม่อร่อย และไม่ถูกสุขอนามัย

ประโยคที่ 4

* 如果外國記者對泰國印象好，他們回國以後會寫有關泰國好的方面。

反而，如果我們對待他們不好，他們會寫一些批評我們的文章。

* Rúguó wàiguó jìzhě duì Taiguó yìnxiàng hǎo, tāmen huíguó yǐhòu huì xiě yǒuguān

Taiguó hǎo de fāngmiàn. Fǎn-ér, rúguó wǒmen duìdài tāmen bù hǎo, tāmen huì xiě yī xiē pīpíng wǒmen de wénzhāng.

* ถ้านักข่าวต่างชาติมีความประทับใจที่ดีกับประเทศไทย เมื่อพวกเขากลับประเทศไปแล้วก็จะกลับไปเขียนถึงเมืองไทยในแง่ดี กลับ. ถ้าพวกเขาไม่ดีต่อพวกเขาแล้ว พวกเขาก็จะเขียนตำหนิพวกเรา

การใช้คำวิเศษณ์ 反而 fǎn-ér จะแสดงว่าในวลีแรกนั้นมีอะไรที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกหรือคาดหวังว่าจะต้องมีผลอย่างไรอย่างหนึ่ง แต่ความเป็นจริงกลับตรงกันข้ามกับที่หวังไว้ อย่างไรก็ตามดี ในประโยคนี้จะเห็นว่า ส่วนที่อยู่ด้านหลัง 反而 fǎn-ér ในที่นี้กับเป็นเหตุการณ์ที่ตรงกันข้ามกับวลีที่อยู่ข้างหน้าโดยตรง จึงต้องแก้ไขโดยใช้คำว่า 相反 xiāngfǎn ตรงกันข้าม แทน

ประโยคที่ 4

√如果外國記者對泰國印象好，他們回國以後會寫有關泰國好的方面。

相反，如果我們對他們不好，他們會寫一些批評我們的文章。

√Rúguó wàiguó jìzhě duì Taiguó yìnxiàng hǎo, tāmen huíguó yǐhòu huì xiě yǒuguān

Taiguó hǎo de fāngmiàn. Xiāngfǎn, rúguó wǒmen duìdài tāmen bù hǎo, tāmen huì xiě yīxiē pīpíng wǒmen de wénzhāng.

√ถ้านักข่าวต่างชาติมีความประทับใจที่ดีกับประเทศไทย เมื่อพวกเขากลับประเทศไปแล้วก็จะกลับไปเขียนถึงเมืองไทยในแง่ดี ในทางตรงกันข้าม. ถ้าพวกเขาไม่ดีต่อพวกเขาแล้ว พวกเขาก็จะเขียนตำหนิพวกเรา

3.1.3 ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 剛剛 gānggang

ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 剛剛 gānggang เพิ่งจะ มักเกิดขึ้นเพราะนิสัยเกิดความสับสนระหว่างคำวิเศษณ์ 剛剛 gānggang เพิ่งจะ และคำบอกเวลา 剛才 gāngcái เมื่อสักครู่นี้ ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 5

* 你剛剛聽到了沒有?

*Nǐ gānggang tīngdàole méiyǒu?

*เธอเพิ่งจะได้ยินรีเปล่า

ในประโยคที่ 5 เป็นการนำคำว่า 剛剛 gānggang เพิ่งจะ ไปใช้ในความหมาย 剛才 gāngcái เมื่อสักครู่นี้ เพราะความเข้าใจผิดคิดว่าความหมายเหมือนกัน 剛剛 gānggang ใช้แสดงว่าเหตุการณ์หรือการกระทำในประโยคเพิ่งจะเกิดขึ้นไม่นานก่อนหน้านี้ แต่ 聽到了沒有 tīng dàole méiyǒu ได้ยินรีเปล่า เป็นการบอกว่า การกระทำ (ได้ยิน) เพิ่งจะเกิดขึ้น ดังนั้น เมื่อมีคำที่แสดงว่า การกระทำเพิ่งจะเกิดขึ้น และวลีที่แสดงคำถามว่า เกิดขึ้นหรือยัง อยู่ด้วยกัน ในประโยคเดียวจึงทำให้ประโยคฟังดูขัดแย้งกันเอง คำว่า 剛才 gāngcái เป็นคำบอกเวลา เหมือนกับ คำว่า 今天 jīntiān วันนี้ 去年 qùnián ปีที่แล้ว ใช้งบอกเวลาที่เพิ่งผ่านไปเมื่อสักครู่ (ไม่ได้เป็นการชี้ว่าเหตุการณ์เพิ่งจะเกิดขึ้น) จึงต้องแก้ไข 剛剛 gānggang ให้เป็น 剛才 gāngcái

ประโยคที่ 5

√你剛才聽到了沒有?

√Nǐ gāngcái tīngdàole méiyǒu?

เมื่อสักครู่เธอได้ยินรีเปล่า

ประโยคที่ 6

*剛剛他到，什麼話都還沒說。

*Gānggang tā dào, shénme huà dōu méi shuō.

*เพิ่งจะเขามาถึง อะไรก็ยังไม่พูด

การวางตำแหน่งของคำว่า 剛剛 gānggāng และ 剛才 gāngcái นั้นก็ไม่เหมือนกัน คำว่า 剛剛 gānggāng สามารถวางไว้ได้เพียงหลังภาคประธาน แต่คำว่า 剛才 gāngcái สามารถวางไว้หน้าหรือหลังประธานก็ได้ นิสิตเกิดความสับสนเลยนำเอาวิธีการวางของคำว่า 剛才 gāngcái มาใช้กับ 剛剛 gānggāng จึงควรแก้ไขโดยนำเอาคำว่า 剛剛 gānggāng ไปวางไว้หลังประธาน ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 6

√他剛剛到，什麼話都還沒說。

√Tā gānggang dào, shénme huà dōu méi shuō.

√เขาเพิ่งจะมาถึง อะไรก็ยังไม่พูด

3.1.4 ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 都 dōu

คำว่า 都 dōu เป็นคำวิเศษณ์ แปลว่า ทั้งหมด ล้วน ไม่แสดงเจาะจงว่าจะต้องเป็นสิ่งใด ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์คำนี้ หมายถึง การไม่ใช้ 都 dōu ในบริบทที่จำเป็นต้องใช้ และการใช้ dōu อย่างผิดวิธี ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 7

*我們是朋友，有什麼應該互相幫助。

*Wǒmen shì péngyǒu, yǒu shénme yīnggāi hùxiāng bāngzhù.

พวกเราเป็นเพื่อนกัน มีอะไรควรช่วยเหลือกัน

ประโยคที่ 7 ใช้ดี 有什麼 yǒu shénme มีอะไร แสดงถึงการครอบคลุมทั้งหมดอย่างไม่เจาะจงว่าเป็นสิ่งใด ในบริบทลักษณะนี้จำเป็นต้องมีคำวิเศษณ์ 都 dōu ล้วน ตามหลัง ในประโยคด้วย

ประโยคที่ 7

√我們是朋友，有什麼都應該互相幫助。

√Wǒmen shì péngyǒu, yǒu shénme dōu yīnggāi hùxiāng bāngzhù.

พวกเราเป็นเพื่อนกัน มีอะไรก็ต้องช่วยเหลือกันทั้งนั้น

ประโยคที่ 8

*我看的書大部分都是小說。

*Wǒ kàn de shū dà bùfen dōu shì xiǎoshuō.

*หนังสือที่ฉันอ่านส่วนใหญ่ล้วนเป็นนวนิยาย

ประโยคที่ 9

*大部分的行李都是小王的。

*Dà bùfen de xínglǐ dōu shì Xiǎo Wáng de.

*สัมภาระส่วนใหญ่ล้วนเป็นของเสี่ยวหวาง

大部分 dà bùfen ส่วนใหญ่ ไม่สามารถใช้กับคำว่า 都 dōu ล้วน, ทั้งหมด ได้ เพราะ dà bùfen หมายถึง ส่วนใหญ่ ย่อมไม่สามารถหมายถึงทั้งหมดได้ ดังนั้นการแก้ไขจึงสามารถทำได้โดยตัดคำใดคำหนึ่งทิ้งไป ในที่นี้ความหมายที่นิสิตต้องการจะสื่อคือ หนังสือส่วนใหญ่ และสัมภาระส่วนใหญ่ ไม่ใช่ทั้งหมด จึงต้องตัดคำว่า 都 dōu

ประโยคที่ 8

√我看的書大部分是小說。

√Wǒ kàn de shū dà bùfen shì xiǎoshuō.

√หนังสือที่ฉันอ่านส่วนใหญ่เป็นนวนิยาย

ประโยคที่ 9

√大部分的行李是小王的。

√Dà bùfen de xínglǐ shì Xiǎo Wáng de.

√สัมภาระส่วนใหญ่เป็นของเสี่ยวหวาง

3.1.5 ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 不 bù และ 没 méi

คำวิเศษณ์ 不 bù และ 没 méi ในภาษาจีน ทั้งสองคำเป็นคำวิเศษณ์บอกความปฏิเสธ แม้ว่าทั้งสองคำจะตรงกับคำในภาษาไทยว่า ไม่ เหมือนกัน แต่ในภาษาจีนนั้น คำวิเศษณ์ 不 bù และ 没 méi มีความหมายที่ไม่เหมือนกันและมีการใช้ที่แตกต่างกัน โดยสรุปได้ดังต่อไปนี้ (Hóu Xuēchāo, 1998: 46, 415)

不 bù

1. ใช้ปฏิเสธว่าการกระทำนั้นไม่เกิดขึ้น เนื่องจากผู้กระทำไม่ยินดีที่จะกระทำเอง เช่น 我不去。Wǒ bù qù. ฉันไม่ไป 我不吃。Wǒ bù chī. ฉันไม่กิน
2. ใช้ปฏิเสธคุณสมบัติและสภาพ เช่น 你不老，還很年輕。Nǐ bù lǎo, hái nián qīng. เธอไม่แก่หรอก ยังดูเด็กอยู่ 是我不小心。Shì wǒ bù xiǎoxīn. เป็นเพราะฉันไม่ระวัง

没 (有) méi(you)

1. ใช้ปฏิเสธการมีอยู่ เช่น 没(有)人 Méi(you) rén. ไม่มีคน
2. ใช้ปฏิเสธว่าการกระทำนั้นไม่ได้เกิดขึ้น หรือ ยังไม่ได้เกิดขึ้น เช่น 我没去，他去。Wǒ méi qù, tā qù. ฉันไม่ได้ไป เขาไป 這個項目没批下來。Zhège xiàngmù méi pī xiàlai. รายการนี้ยังไม่ได้อนุมัติลงมา การปฏิเสธในลักษณะนี้แตกต่างจากการปฏิเสธของ 不 bù ในข้อ 1 ตรงที่ ไม่ได้แสดงถึงว่าผู้กระทำไม่ยินดีที่จะกระทำ แต่เป็นการปฏิเสธตามรูปการณที่เกิดขึ้นจริงๆ
3. ใช้แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นยังไม่ได้เกิดขึ้น 没过瘾，再下一盤。Méi guòyǐn, zài xià yī pán. ยังไม่พอใจ เล่นอีกตาหนึ่ง

ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำวิเศษณ์ 不 bù และ 沒 méi คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากความสับสนในการใช้คำวิเศษณ์ทั้งสอง โดยนำเอาคำวิเศษณ์ 不 bù ไปใช้ในบริบทที่ต้องใช้คำวิเศษณ์ 沒 méi หรือ นำคำวิเศษณ์ 沒 méi ไปใช้ในบริบทที่ต้องใช้คำวิเศษณ์ 不 bù ดังตัวอย่างอย่างไรก็ดี ในงานเขียนของนิสิตที่นำมาศึกษาวิเคราะห์ครั้งนี้ไม่พบข้อผิดพลาดในลักษณะหลังแต่อย่างใด

ประโยคที่ 10

* 昨天我很忙，差點兒不給你打電話。

* Zuótiān wǒ hěn máng, chà diǎnr bù gěi nǐ dǎ diànhuà.

เมื่อวานนี้ฉันยุ่งมาก เกือบไม่โทรศัพท์หาเธอ

ประโยคที่ 11.

* 我差點兒不通過中文考試。

* Wǒ chà diǎnr bù tōngguò Zhōngwén kǎoshì.

ฉันเกือบสอบภาษาจีน ไม่ ผ่าน

ประโยคที่ 12

* 我昨天生病，就不來上課。

* Wǒ zuótiān shēngbìng, jiù bù lái shàngkè.

เมื่อวานนี้ฉันป่วย เลย ไม่ มาเข้าเรียน

ประโยคที่ 10 11 และ 12 นี้ เหตุการณ์ 給你打電話 gěi nǐ dǎ diànhuà โทรศัพท์หาเธอ 通過中文考試 tōngguò Zhōngwén kǎoshì ผ่านการสอบภาษาจีน และ 來上課 lái shàngkè มาเข้าเรียน ล้วนเป็นเหตุการณ์ที่ผู้พูดอยากให้เกิด การนำ 不 bù มาปฏิเสธ จึงเท่ากับเป็นการบอกว่า ผู้พูดไม่ต้องการโทรศัพท์หาเธอ ผู้พูดไม่ต้องการสอบผ่านวิชาภาษาจีน และ ไม่ต้องการเข้าชั้นเรียนเอง (ไม่ได้เกิดจากความจำเป็นที่ว่าป่วย จึงมาเข้าเรียนไม่ได้) ในประโยคทั้งสามประโยคนี้จำเป็นต้องแก้ไขว่า 沒 méi มาใช้แทน เพราะ 沒 méi สามารถใช้ในการปฏิเสธว่าการกระทำนั้นไม่ได้เกิดขึ้น หรือ ยังไม่ได้เกิดขึ้น โดยไม่ได้บอกเจตนาของผู้กระทำ ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 10

√ 昨天我很忙，差點兒沒給你打電話。

√ Zuótiān wǒ hěn máng, chà diǎnr méi gěi nǐ dǎ diànhuà

เมื่อวานนี้ฉันยุ่งมาก เกือบ ไม่ได้ โทรศัพท์หาเธอ

ประโยคที่ 11.

√ 我差點兒沒通過中文考試。

√ Wǒ chā diǎnr méi tōngguò Zhōngwén kǎoshì.

ฉันเกือบสอบภาษาจีน ไม่ ผ่าน

ประโยคที่ 12

√ 我昨天生病，就没來上課。

√ Wǒ zuótiān shēngbìng, jiù méi lái shàng kè.

√ เมื่อวานนี้ฉันป่วย เลย ไม่ได้ มาเรียน

ประโยคที่ 13

*我不找到他。

*Wǒ bù zhǎodào tā.

ฉันหาเขา ไม่ พบ

ประโยคที่ 14

*你不看見他嗎?

* Nǐ bù kànjiàn tā ma?

เธอ (มอง) ไม่ เห็นเขาหรือ

ประโยคที่ 13 และ 14 นี้ 找到 zhǎodào หาพบ 看見 kànjiàn มองเห็น คือ หน่วยกริยาที่เกิดจากโครงสร้าง คำกริยา+หน่วยเสริมกริยาบอผล นิเสธจึงไม่สามารถนำ不 bù มาวางไว้หน้าคำกริยาได้ เพราะเป็นการบอกหา 找到 zhǎodào และ 看見 kànjiàn คือสิ่งที่ผู้พูดไม่ต้องการให้เกิด ซึ่งแท้ที่จริงแล้วผู้พูดไม่ได้ไม่ต้องการเช่นนั้น ผู้พูดต้องการปฏิเสธว่า เหตุการณ์นั้นยังไม่ได้เกิดขึ้น กล่าวคือ ยังไม่พบ และ ยังมองไม่เห็น จึงต้องใช้คำวิเศษณ์沒 méi มาวางไว้หน้ากริยาแทนดังวิธีที่ 1

ประโยคที่ 13 วิธีที่ 1

√ 我没找到他。

√ Wǒ méi zhǎodào tā.

ฉันยังหาเขาไม่พบ

ประโยคที่ 14 วิธีที่ 1

√ 你没看見他嗎?

√ Nǐ méi kànjiàn tā ma?

เธอ ยัง(มอง) ไม่ เห็นเขาหรือ

อย่างไรก็ตาม ประโยคที่ 13 และ 14 นี้สามารถใช้ 不 bù ได้ แต่ต้องนำมาแทรกไว้ตรงกลางระหว่างคำกริยาและหน่วยเสริมกริยา ซึ่งก็คือ คำว่า到 dào ถึง ซึ่งในที่นี้ใช้ในความหมาย

ว่า เจอ และ 見 jiàn เห็น ทั้งสองคำนี้เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกผลของคำกริยา 找 zhǎo และ 看 kàn เมื่อนำ 不 bùแทรกไว้ตรงกลางระหว่างคำกริยา และ หน่วยเสริมกริยา ก็จะเป็นการแสดงว่าการกระทำนั้นไม่สามารถถูกล่วงหรือบรรลุผลได้ ดังวิธีที่ 2

ประโยคที่ 13 วิธีที่ 2

√我找不到他。

√Wǒ zhǎobu dào tā.

ฉันหาเขาไม่เจอ

ประโยคที่ 14 วิธีที่ 2

√你看不見他嗎？

√Nǐ kànbujiàn tā ma?

เธอ (มอง) ไม่เห็นเขาหรือ

ประโยคที่ 15

* 雖然我覺得他有點不安，好象有心事，可是我有很多作業還做不完，所以急急忙忙去做，沒有問他到底有什麼事。

* Suīrán wǒ juéde tā yǒu diǎn bù ān, hǎoxiàng yǒu xīnshì, kěshì wǒ yǒu hěn duō zuòyè hái zuòbùwán, suǒyǐ jíjí-mángmáng qù zuò, méiyǒu wèn tā dàodǐ yǒu shénme shì.

แม้ว่าฉันรู้สึกว่าเขาไม่ค่อยสบายใจ เหมือนมีเรื่องในใจ แต่ฉันมีการบ้านยังไม่สามารถทำเสร็จ ดังนั้นจึงรีบไปทำ ไม่ได้ถามเขาว่าแท้จริงนั้นมีเรื่องอะไร

ในประโยคที่ 15 นี้ คาดว่า นิสิตคงแปลคำว่า (ยัง)ทำไม่เสร็จ ในภาษาไทย ให้เป็นภาษาจีนว่า 做不完 zuòbùwán ตรงๆ เนื่องจาก คำว่า 做 zuò แปลว่า ทำ 不 bù แปลว่า ไม่ และ 完 wán แปลว่า เสร็จ แต่แท้ที่จริงแล้ว คำว่า 做不完 zuòbùwán แปลว่า ไม่สามารถทำเสร็จได้ ไม่ใช่ (ยัง)ทำไม่เสร็จ ซึ่งการที่ไม่สามารถทำเสร็จนี้อาจเป็นผลมาจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง เช่น การบ้านเยอะมาก หรือ เวลามีน้อย จนไม่มีความเป็นไปได้ว่าจะสามารถทำเสร็จ แต่ในที่นี้ ผู้พูดเพียงแต่ต้องการจะบอกว่า การบ้านที่เยอะนั้น ยังทำไม่เสร็จ (ผู้พูดสามารถทำการบ้านให้เสร็จได้แต่ยังไม่ได้ทำ) ดังนั้น จึงต้องแก้ไขจากคำว่า 做不完 zuòbùwán เป็น 没做完 méi zuòwán แทน เพราะ 没 méi สามารถใช้ในการปฏิเสธว่าเหตุการณ์นั้นยังไม่เกิดขึ้นได้ โดยที่นี้จะเป็นการปฏิเสธว่ากริยา 做完 zuòwán ทำเสร็จ นั้นยังไม่ได้เกิดขึ้น

ประโยคที่ 15

√雖然我覺得他有點不安，好象有心事，可是我有很多作業還沒做完，所以急急忙忙去做，沒有問他到底有什麼事。

√ Suīrán wǒ juéde tā yǒu diǎn bù ān, hǎoxiàng yǒu xīnshì, kěshì wǒ yǒu hěn duō zuòyè hái méi zuòwán, suǒyǐ jíjí-mángmáng qù zuò, méiyǒu wèn tā dàodǐ yǒu shénme shì.

แม้ว่าฉันรู้สึกว่าเขาไม่ค่อยสบายใจ เหมือนมีเรื่องในใจ แต่ฉันมีการบ้านยังทำไม่เสร็จ ดังนั้นจึงรีบไปทำ ไม่ได้ถามเขาว่าแท้จริงนั้นมีเรื่องอะไร

3.1.6 ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 就 jiù

คำวิเศษณ์ 就 jiù สามารถใช้ได้หลายความหมาย ดังต่อไปนี้ (Hóu Xuéchāo, 1998: 344)

1. ใช้แสดงว่าการกระทำในประโยคกำลังจะเกิดขึ้นในระยะเวลาอันสั้น เช่น
我馬上就來。Wǒ mǎ shàng jiù lái. ฉัน กำลังจะ มาเดี๋ยวนี้
2. ใช้แสดงว่าการกระทำในประโยคได้เกิดขึ้นแล้วในระยะเวลาอันสั้น เช่น
他學開車，只用了十來天就學會了。Tā xué kāi chē, zhǐ yòngle shí lái tiān jiù xuéhuì le. เขาเรียนขับรถแค่สิบกว่าวันก็เป็นแล้ว
3. ใช้แสดงว่าเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นนานแล้ว หรือ แสดงว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นแต่เช้าหรือแต่เนิ่นๆ มักมีคำบอกเวลาวางไว้อยู่ข้างหน้า เช่น 四點多就出發了。Sì diǎn duō jiù chūfā le. สี่ก็ออกเดินทางแล้ว
4. ใช้กับ คำกริยา 有 yǒu มี 是 shì คือ 在 zài อยู่ที่ 會 huì ทำเป็น, จะ แสดงว่าปัจจัยที่กล่าวถึงในประโยคนั้นได้มีพร้อมอยู่แล้ว เช่น 我們家就有這種郵票，怎么不問問我？Wǒmen jiā jiù yǒu zhè zhǒng yóupiào, zěnme bù wènwen wǒ? ที่บ้านเราก็มีแถมชนิดนี้ ทำไมไม่ถามฉันดูล่ะ?
5. ใช้แสดงการอนุโลมสิ่งที่มีอยู่หรือเป็นอยู่แล้ว โดยไม่สนใจต่อข้อเสนอนั้นๆ หรือ ข้อเรียกร้อง มักใช้ในโครงสร้าง A 就 jiù A เช่น 貴就貴，東西好啊。Guì jiù guì, dōngxi hǎo ā. แพงก็แพงดี ของดีละกัน
6. ใช้แสดงว่าเหตุการณ์หลังเกิดขึ้นต่อจากเหตุการณ์แรกทันที เช่น
下完課就回家了。Xiàwán kè jiù huí jiā le. เลิกเรียนก็กลับบ้านแล้ว
7. ใช้แสดงว่าผลที่อยู่ข้างหน้าหลังจากสาเหตุที่อยู่ด้านหน้า เช่น 假如敵人追上了，就跳到水裏去死吧。Jiǎrú dírén zhuīshàng le, jiù tiào dào shuǐlǐ qù sǐ ba. หากศัตรูตามมาทันก็กระโดดน้ำตายดีกว่า

8. ใช้แสดงจำนวน เมื่ออ่านออกเสียงเบาแสดงว่าผู้พูดเห็นว่ามีจำนวนมาก หรือ ความสามารถสูง เช่น 一周我就要教十五節課。Yī zhōu wǒ jiù yào jiāo shíwǔ jié kè. สัปดาห์หนึ่งฉันสอนตั้ง 15 คาบนะ
9. ใช้แสดงจำนวน เมื่ออ่านเน้นเสียงหรือลงเสียงหนักแสดงว่าผู้พูดเห็นว่ามีจำนวนน้อย เช่น 你原諒我吧，我這一生就做錯了這一件事。Nǐ yuánliàng wǒ ba, wǒ zhè yī shēng jiù zuòcuòle zhè yī jiàn shì. คุณอภัยให้ฉันเถอะ ในชีวิตของฉันทำผิดเพียงเรื่องนี้เรื่องเดียวเท่านั้น
10. ใช้จำกัดขอบเขตของกรรม เช่น 這孩子就喜歡郵票，不喜歡別的。Zhè hái zi jiù xǐhuan yóupiào, bù xǐhuan bié de. เด็กคนนี้ชอบแต่แสตมป์ ไม่ชอบอย่างอื่น
11. ใช้แสดงถึงความตั้งใจที่แน่วแน่ เช่น 不去！我就去。Bù qù! Wǒ jiù bù qù. ไม่ไป ฉันไม่ไปเด็ดขาด
12. ใช้กับคำกริยา有 yǒu มี是 shì คือ在 zài อยู่ที่ แสดงการยืนยัน เช่น 只有一個能了解我的人，那就是我的媽媽。Zhǐ yǒu yī gè néng liǎojiě wǒ de rén, nà jiù shì wǒ māmā. มีคนเพียงคนเดียวเท่านั้นที่เข้าใจฉัน นั่นก็คือคุณแม่ของฉันเอง

ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 就 jiù คือ การนำเอาคำวิเศษณ์ 就 jiù ไปใช้ในบริบท นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น นิสิตบางคนใช้คำวิเศษณ์ 就 jiù แทนคำวิเศษณ์ ก็ ในภาษาไทยลงไปตรงๆ โดยไม่ทราบว่าในบริบทบางบริบทไม่สามารถใช้คำวิเศษณ์ 就 jiù ได้ แม้คำว่า ก็ จะแปลตรงกับคำว่า 就 jiù ได้ในหลายสถานการณ์ แต่ก็ไม่สามารถทำได้ทุกกรณี

ประโยคที่ 16

*他們對我真好，有什麼就分給我。

*Tāmen duì wǒ zhēn hǎo, yǒu shénme jiù fēn gěi wǒ.

พวกเขาดีกับฉันจริงๆ มีอะไรก็แบ่งให้ฉัน

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในประโยคที่ 7 ว่า การใช้วลี 有什麼 yǒu shénme มีอะไร แสดงถึงการครอบคลุมทั้งหมดอย่างไม่จำเพาะเจาะจงว่าเป็นสิ่งใด ในบริบทลักษณะนี้จำเป็นต้องมีคำวิเศษณ์ 都 dōu ล้วน ตามหลัง ในประโยคด้วย ในประโยคที่ 16 นี้ก็มีการใช้ 有什麼 yǒu shénme มีอะไร ซึ่งแสดงถึงการไม่จำเพาะเจาะจงด้วยเช่นเดียวกัน และยังมีจุดที่น่าสนใจประการหนึ่งคือ นิสิตได้นำคำวิเศษณ์ 就 jiù ก็ มาใช้แทน 都 dōu ล้วน แม้ในภาษาไทยจะสามารถใช้คำว่า ก็ ได้ในประโยคที่มีลักษณะเช่นนี้ก็ตาม แต่ คำวิเศษณ์ 就 jiù ในภาษาจีนนั้นไม่สามารถทำได้ คำวิเศษณ์ 就 jiù สามารถทำหน้าที่ได้หลายอย่าง แต่ไม่สามารถแสดงความ ครอบคลุมทั้งหมดอย่างไม่จำเพาะเจาะจงว่าเป็นสิ่งใดได้ ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนคำว่า 就 jiù เป็น 都 dōu

ประโยคที่ 16

√他們對我真好，有什麼都分給我。

√Tāmen duì wǒ zhēn hǎo, vǒu shénme dōu fēn gěi wǒ.

พวกเขาดีกับฉันจริงๆ มีอะไรก็แบ่งให้ฉันทั้งนั้น

ประโยคที่ 17

* 只有努力學習，就會有進步。

* Zhǐyǒu nǚlì xuéxí, jiù huì yǒu jìnbù.

มีเพียงขยันเรียน(เท่านั้น) ก็จะมีความก้าวหน้า

ในประโยคที่ 17 นี้จำเป็นต้องเปลี่ยนคำว่า 就 jiù ก็ หรือ จึง เป็นคำว่า 才 cái ถึง แทน เนื่องจากในประโยคได้ใช้คำเชื่อม 只有 zhǐyǒu มีเพียง ที่อยู่ด้านหน้า แม้ 就 jiù ก็ และ 才 cái ถึง ใช้แสดงว่าผลในประโยคหลังเกิดขึ้นบนพื้นฐานปัจจัยและเหตุผลที่กล่าวไว้ในประโยคแรกเหมือนกันก็ตาม แต่คำทั้งสองคำนี้ก็ไม่ได้เหมือนกันเสียทีเดียว 就 jiù ก็ จะใช้ในประโยคเหตุและผลทั่วๆ ไป หากวลีแรกแสดงถึงเงื่อนไข เงื่อนไขดังกล่าวก็จะมีลักษณะกว้างๆ ในขณะที่ 才 cái ถึง จะเป็นการเน้น ใช้ในประโยคเหตุและผลที่เน้นการอธิบายสาเหตุ หากแสดงเงื่อนไขก็จะต้องเป็นเงื่อนไขที่รัดกุม 只有 zhǐyǒu มีเพียง เป็นคำที่ใช้แสดงว่า ข้อความที่ตามหลัง เป็นเพียงเงื่อนไขเพียงเงื่อนไขเดียว ไม่มีข้อยกเว้นอื่นๆ จัดเป็นเงื่อนไขที่รัดกุม ต้องใช้กับคำบุพบท 才 cái ถึง เท่านั้น หากต้องการคงคำว่า 就 jiù ไว้ จะต้องเปลี่ยน 只有 zhǐyǒu เป็น 只要 zhǐyào ขอเพียง หรือ เพียงแค่ แทน เพราะคำเชื่อม 只要 zhǐyào ใช้บอกเงื่อนไขกว้างๆ ว่า แค่ดำเนินการดังที่กล่าวไว้ วลีแรก ก็จะประสบผลดังในวลีที่สอง

ประโยคที่ 17 วิธีที่ 1

√只有努力學習，才會進步。

√Zhǐyǒu nǚlì xuéxí, cái huì yǒu jìnbù.

มีเพียงขยันเรียน(เท่านั้น) ถึงจะทำให้มีความก้าวหน้า

ประโยคที่ 17 วิธีที่ 2

√只要努力學習，就會進步。

√Zhǐyào nǚlì xuéxí, jiù huì yǒu jìnbù.

ขอเพียงขยันเรียน(เท่านั้น) ก็จะมีความก้าวหน้า

จากการวิจัยงานเขียนของนิสิตยังพบอีกว่า นิสิตมักใช้คำวิเศษณ์ 就 jiù อย่างพรั่าเพื่อประโยคเหล่านี้แม้ไม่มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ แต่ข้อความต่างๆ ดูเย็นเยื่อ ไม่กระชับ หากตัดคำวิเศษณ์ 就 jiù แล้วก็จะทำให้ประโยคดูกระชับขึ้น

ตัวอย่างประโยคที่มีการใช้คำวิเศษณ์ 就 jiù อย่างพรั่าเพื่อ แต่ไม่ถือว่าผิดไวยากรณ์

?這一次活動讓我得了很多好處。第一點**就是**我有很多新的朋友。

第二點**就是**讓我了解到很多新的知識。第三點**就是**讓我有機會說中國話。

?Zhè yī cì huódòng ràng wǒ déle hěnduō hǎochù. Dì-yī diǎn **jiù** shì ràng wǒ yǒu hěnduō xīn de péngyǒu. Dì-èr diǎn **jiù** shì wǒ liǎojiě dào hěnduō xīn de zhīshi. Dì-sān diǎn **jiù** shì ràng wǒ yǒu jīhuì shuō Zhōngguó huà.

กิจกรรมในครั้งนี้ทำให้ฉันได้รับประโยชน์มากมาย ข้อแรก **ก็** คือฉันได้มีเพื่อนใหม่มากมาย ข้อที่สอง **ก็** คือทำให้ฉันได้ความรู้ใหม่ๆ ข้อที่สาม **ก็** คือทำให้ฉันมีโอกาสฝึกพูดภาษาจีน

?這使我又愉快又煩惱，愉快的**就是**我將要回家了，煩惱的**就是**我將離開朋友。

?Zhè shì wǒ yòu yúkuài yòu fánǎo. Yúkuài de **jiù** shì wǒ jiāng yào huí jiā le. Fánǎo de **jiù** shì wǒ jiāng líkāi péngyǒu.

สิ่งนี้ทำให้ฉันทั้งเบิกบานใจและเป็นทุกข์ สิ่งทีเบิกบานใจ **ก็** คือฉันจะได้กลับบ้านแล้ว สิ่งที่เป็นทุกข์ **ก็** คือฉันจะต้องจากเพื่อนๆ

?如果經濟好，人們的生活水平**就**高，人們**就**不會自私自利，我們**就**能平平安安地住在一起。

?Rúguǒ jīngjì hǎo, rénmén de shēnghuó shuǐpíng **jiù** gāo, rénmén **jiù** bù huì tài zìsī zìlì, wǒmen **jiù** nénggòu píngpíng-ānān de zhù zài yì qǐ.

ถ้าเศรษฐกิจดี มาตรฐานชีวิตของคน**ก็** จะสูงขึ้น คน**ก็** จะไม่เห็นแก่ตัว พวกเรา**ก็** จะสามารถอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

3.2 ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบท

ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบท (介詞 jiècí) หมายถึง การใช้บุพบทผิดความหมาย หรือผิดวิธี คำบุพบทที่ใช้ผิดในงานเขียนของนิสิตได้แก่

3.2.1 對 duì

3.2.2 給 gěi

3.2.3 被 bèi

3.2.4 在 zài

สำหรับคำบุพบท 把 bǎ นั้นจะกล่าวถึงต่อไปในบทที่ 4 ในหัวข้อโครงสร้างประโยค bǎ

3.2.1 ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบท 對 duì

คำว่า 對 duì ต่อ กับ และ 對..來說 duì.. lái shuō เป็นคำบุพบทที่มีความถี่ในการใช้สูงในงานเขียนของนิสิต โดยมักอยู่ในโครงสร้าง ภาคประธาน + 對 duì + หน่วยกรรม (ของบุพบท duì) + หน่วยกริยา และโครงสร้าง ภาคประธาน + 對 duì + หน่วยกรรม (ของบุพบท 對 duì) + lái shuō + หน่วยกริยา

ข้อผิดพลาดในการใช้ 對 duì บางส่วนเกิดจากการที่นิสิตไม่ทราบว่าคำกริยานั้นต้องเป็นคำกริยาที่มีเป้าหมายหรือทิศทางของการกระทำ ซึ่งได้อธิบายแล้วในหัวข้อที่ 2.1.2.3

ข้อผิดพลาดในการใช้ 對 duì และ 對..來說 duì.. lái shuō เกิดจากการสับสนในความสัมพันธ์ระหว่างภาคประธานกับหน่วยกรรมของบุพบท duì ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 18

*漢語對我們很感興趣。

*Hànyǔ duì wǒmen hěn gǎn xìngqù.

*ภาษาจีนรู้สึกสนใจต่อฉันมาก

ประโยคที่ 19

*這次我要講給老師聽的，是我在二年級的事情。對它來說，可以算是我童年最得意的事情。

*Zhè cì wǒ yào jiǎng gěi lǎoshī tīng de, shì wǒ zài èrniánjí de shìqing, duì tā lái shuō, kěyǐ suàn shì wǒ tóngnián zuì déyì de shìqing.

* เรื่องที่ฉันจะเล่าให้อาจารย์ฟังครั้งนี้ คือเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อฉันอยู่ปีที่สอง สำหรับมันแล้ว นับว่าเป็นเรื่องภาคภูมิใจที่สุดในวัยเด็กของฉัน

ศาสตราจารย์หม่าเจิน ได้เคยกล่าวอธิบายถึงวิธีการใช้ 對 duì และ 對..來說 duì.. lái shuō ไว้ว่า ความหมายของรูปแบบทั้งสองนี้ตรงกันข้ามกัน (Mǎ Zhēn, 1997: 169) 對 duì ทำให้ประธานเป็นผู้ทำกริยา ในขณะที่ 對..來說 duì.. lái shuō หน่วยกรรมที่ตามหลัง 對 duì จะเป็นผู้กระทำดังตัวอย่าง

對 duì

他對吃饅頭不習慣。

Tā duì chī mántou bù xíguàn.

對..來說 duì.. lái shuō

*他對吃饅頭來說不習慣。

*Tā duì chī mántou lái shuō bù xíguàn.

เขาไม่ชินกับการกินหมั่นโถว

*吃饅頭對他不習慣。

*Chī mǎntou duì tā bù xíguàn.

***กินหมั่นโถวไม่ชินเขา**

***การกินหมั่นโถวไม่ชินเขา**

吃饅頭對他來說不習慣。

Chī mǎntou duì tā lái shuō bù xíguàn.

กินหมั่นโถวสำหรับเขาแล้วไม่ชิน

ในประโยคที่ 17 เลือกใช้บุพบท 對 duì โดยให้ 漢語 Hànyǔ ภาษาจีน เป็นประธาน การเลือกใช้คำบุพบทนี้ทำให้ 漢語 Hànyǔ เป็นผู้กระทำกริยา 很感興趣 hěn gǎn xìngqù รู้สึกสนใจ ซึ่งที่จริงแล้ว 漢語 Hànyǔ ไม่สามารถเป็นผู้กระทำกริยา 很感興趣 hěn gǎn xìngqù ได้วิธีแก้ไขทำได้ 2 วิธี คือ

ประโยคที่ 18 วิธีที่ 1

√我們對漢語很感興趣。

√Wǒmen duì hànyǔ hěn gǎn xìngqù.

√พวกเรา รู้สึกสนใจในภาษาจีนมาก

ประโยคที่ 18 วิธีที่ 2

√漢語對我們來說很感興趣。

√Hànyǔ duì wǒmen lái shuō hěn gǎn xìngqù.

√ภาษาจีน น่าสนใจสำหรับพวกเรา มาก

ในประโยคที่ 19 การใช้คำว่า 對 ..來說 duì.. lái shuō เป็นการทำให้ 它 tā มัน ในที่นี้หมายถึงเรื่องราว เป็นผู้กระทำกริยา 算是我童年最得意的事情 suàn shì wǒ tóngnián zuì déyì de shìqing เป็นเรื่องภาคภูมิใจที่สุดในวัยเด็กของฉัน อย่างไรก็ตาม 它 tā ในที่นี้ไม่สามารถมีวัยเด็กได้ เพราะเป็นเรื่องราว ไม่ใช่คน ดังนั้นจึงต้องแก้ไขโดยใช้คำบุพบท 對 duì และตัดคำว่า 來說 lái shuō ทิ้ง แล้วนำ 它 tā ไปเป็นประธานของประโยคย่อย ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 19

√這次我要講給老師聽的，是我在二年級的事情。 它對我來說，可以算是我童年最得意的事情。

√Zhè cì wǒ yào jiǎng gěi lǎoshī tīng de, shì wǒ zài èrniánjí de shìqing, tā duì wǒ lái shuō. kěyǐ shì wǒ tóngnián zuì déyì de shìqing.

√เรื่องที่ผมจะเล่าให้อาจารย์ฟังครั้งนี้ คือเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อฉันอยู่ปีที่สอง **สิ่งนี้สำหรับฉันแล้ว** นับว่าเป็นเรื่องภาคภูมิใจที่สุดในวัยเด็กของฉัน

3.2.2 ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบท 給 gěi

คำบุพบท gěi สามารถทำหน้าที่ได้ 3 อย่าง (Zhū Déxī, 1997a: 179-181) คือ

1. ใช้ในประโยคกรรมวาจก แสดงถึงการถูกกระทำ เช่น 他給人騙了。Tā gěi rén piàn le. เขาถูกคนหลอก
2. ใช้แสดงถึงผู้เกี่ยวข้องหรือผู้รับผลประโยชน์ เช่น 他給我修電視。Tā gěi wǒ xiū diànshì. เขาซ่อมโทรทัศน์ให้ฉัน (ฉันเป็นผู้รับผลประโยชน์)
3. ใช้แสดงถึงคำสั่ง เช่น 你給我翻譯。Nǐ gěi wǒ fānyì. เธอแปลให้ฉัน (ฉันเป็นผู้ออกคำสั่ง)

ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบท 給 gěi เกิดจากการที่นิสิตใช้คำบุพบทอย่างผิดไปจากสามวิธีดังกล่าวข้างต้น ส่วนลักษณะข้อผิดพลาดที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของ 給 gěi นั้น จะกล่าวถึงพร้อมกับการใช้ประโยคทวิกรรม ในหัวข้อที่ 4.4

ประโยคที่ 20

*老師給我寫一件關於自己的事。

*Lǎoshī gěi wǒ xiě yī jiàn guānyú zìjǐ de shì.

อาจารย์เขียนเรื่องเกี่ยวกับตัวเองเรื่องหนึ่งให้ฉัน

ข้อผิดพลาดประโยคเกิดจากการที่นิสิตแปลตรงตัวตามภาษาไทยว่า อาจารย์ให้ฉันเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองเรื่องหนึ่ง โดยแปลคำว่า ให้ฉัน เป็นภาษาจีนว่า 給我 gěi wǒ (มอบ)ให้ฉัน ภาษาไทยคำว่า ให้ ในที่นี้หมายถึง สั่งให้กระทำการใดสิ่งหนึ่ง ไม่ใช่ (มอบ)ให้ เมื่อนิสิตแปลตรงตัวโดยนำคำบุพบท 給 gěi มาใช้แทน จึงทำให้ประโยคนีกลับหมายความว่า อาจารย์เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองแล้วนำมาให้ฉัน แม้ในภาษาไทยคำว่าให้ เมื่อแปลเป็นภาษาจีนมักใช้คำบุพบท 給 gěi แต่ไม่ได้หมายความว่าใช้ได้ในทุกกรณี กรรมที่ตามหลังคำบุพบท 給 gěi จะต้องเป็นผู้รับประโยชน์ หรือแม้ในประโยคคำสั่ง กรรมที่ตามหลังคำบุพบท 給 gěi จะเป็นผู้ออกคำสั่งก็ตาม แต่ก็มีควมหมายโดยนัยว่าเป็นผู้รับประโยชน์ เช่น 你給我滾。Nǐ gěi wǒ gǔn. ไปให้ไกลๆ ฉันหรือไปให้พ้น ในประโยคนี้ฉัน ที่ตามหลังคำบุพบท ให้ นั้น เป็นผู้รับคำสั่ง ไม่ใช่ผู้ออกคำสั่ง ดังนั้นในประโยคนี้จึงไม่สามารถใช้คำบุพบท 給 gěi ได้ และต้องแก้ไขโดยใช้คำบุพบทที่ใช้แสดงว่าประธานเป็นผู้ออกคำสั่งให้กับหน่วยกรรมของคำบุพบท เช่น 叫 jiào เรียกสั่ง หรือ 讓 ràng ปล่อยให้ สั่งให้ มาใช้แทน

ประโยคที่ 20

√老師讓我寫一件關於自己的事。

√Lǎoshī ràng wǒ xiě yī jiàn guānyú zìjǐ de shì.

อาจารย์ให้ฉันเขียนเรื่องเกี่ยวกับตัวเองเรื่องหนึ่ง

ประโยคที่ 21

* 他們給我告訴你有關他們的事。

* Tāmen gěi wǒ gàosu nǐ yǒuguān tāmen de shì

พวกเขา ให้ ฉันบอกเรื่องของพวกเขากับเธอ

ประโยคที่ 21 นี้ มีข้อผิดพลาดที่มีลักษณะเดียวกับประโยคที่ 20 กล่าวคือ นิสิตได้นำคำบุพบท 給 gěi ในความหมาย สั่งให้ และวางผู้รับคำสั่งไว้หลัง 給 gěi การใช้คำบุพบท 給 gěi ในประโยคคำสั่งนั้น ผู้ที่อยู่หลังคำบุพบท 給 gěi จะเป็นผู้ออกคำสั่ง ไม่ใช่รับคำสั่ง หากต้องการให้ ผู้ที่อยู่หลังคำบุพบทเป็นผู้รับคำสั่งต้องเปลี่ยนคำบุพบทเป็น 叫 jiào เรียกสั่ง หรือ 讓 ràng ปล่อยให้สั่งให้

ประโยคที่ 21

√ 他們讓我告訴你有關他們的事。

√ Tāmen ràng wǒ gàosu nǐ yǒuguān tāmen de shì

พวกเขา ให้ ฉันบอกเรื่องของพวกเขากับเธอ

3.2.3 ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบท 被 bèi

ข้อผิดพลาดในการใช้ 被 bèi เกิดจากการที่นิสิตนำคำบุพบท 被 bèi ไปใช้ในประโยคกรรมวาจกทั่วไป ซึ่งโดยปกติแล้วคำบุพบทคำนี้ใช้แสดงถึงสิ่งที่ไม่สมประสงค์หรือไม่ได้คาดหวังว่าจะให้เกิดขึ้นเท่านั้น ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 22

* 我的作業被做完了。

* Wǒ de zuòyè bèi zuòwán le.

* การบ้านของฉัน ถูกทำเสร็จแล้ว

ประโยคที่ 23

* 第十三屆亞運會在泰國曼谷法政大學運動場被舉行。

* Dì-shí sān jié Yà yùn huì zài Tàiguó Màngǔ Fǎzhèng Dàxué Yùndòngchǎng bèi jǔ xíng.

* เอเชียียนเกมส์ครั้งที่ 13 ถูกจัดขึ้นที่สนามกีฬามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำบุพบท 被 bèi ถูก แสดงถึงการถูกกระทำ ใช้ในประโยคกรรมวาจก อย่างไรก็ตามก็ไม่จำเป็นว่าในประโยคกรรมวาจกทุกประโยคจะต้องใช้คำบุพบท 被 bèi คำบุพบท 被 bèi จะใช้แสดง

ถึงความไม่สมประสงค์ ไม่ใช่สิ่งที่หวังไว้ (Mǎ Zhēn, 1997: 164) ในตัวอย่างประโยคทั้งสอง ประโยคที่กล่าวมา ล้วนเป็นเรื่องที่ดี จึงไม่ต้องมีคำบุพบทbèi

ประโยคที่ 22

√我的作業做完了。

√Wǒ de zuòyè zuòwán le.

√การบ้านของฉัน ทำเสร็จ แล้ว

ประโยคที่ 23

√第十三屆亞運會在泰國曼谷法政大學運動場舉行。

√Dì-shí sān jié Yà yùn huì zài Tàiguó Màngǔ Fǎzhèng Dàxué Yùndòngchǎng jǔxíng.

√เอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 จัดขึ้น ที่สนามกีฬามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

3.2.4 ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบท 在 zài

คำบุพบท 在 zài มีหลายหน้าที่ (Hóu Xuéchāo, 1998: 721) ได้แก่

1. ใช้แสดงเวลาที่เกิดการกระทำ เช่น 你一定在六點叫醒我。 Nǐ yīdìng zài liù diǎn jiào xǐng wǒ. เธอต้องปลุกฉันตอนหกโมงให้ได้นะ
2. ใช้แสดงสถานที่ที่เกิดการกระทำ เช่น 他在劇團呆過兩年。 Tā zài jùtuán dāi guò liǎng nián. เขาเคยอยู่ในคณะโจวสองปี
3. ใช้แสดงถึงเงื่อนไขของเรื่องที่เกิดขึ้น หรือ เป็นการเกริ่นไว้ก่อน มักอยู่ในโครงสร้าง 在 zài + คำนาม/นามวลี+下 xià + คำกริยา/กริยาวลี 在飯店的協作下，順利地解決了學生中午用餐的難題。 Zài fàndiàn de xiézuò xià, shùnlì de jiějué le xuéshēng zhōngwǔ yòngcān de nántí. ด้วยความช่วยเหลือของร้านอาหาร ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาอาหารกลางวันของนักเรียนที่ยากยิ่งได้อย่างราบรื่น
4. ใช้แสดงถึงขอบเขตของการกระทำ เช่น 這部作品在題材和內容上都很不錯。 Zhè bù zuòpǐn zài tícái hé nèiróng shàng dōu hěn bù cuò. บทประพันธ์เรื่องนี้ทั้งในด้านหัวข้อและเนื้อหาล้วนไม่เลวทีเดียว
5. ใช้ชี้ให้เห็นถึงแก่น หรือ การรับรู้ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มักใช้กับ 看 kàn หรือ 看來 kàn lái 他才來了一張明信片，在我看來，只是幾句半冷半熱的話而已。 Tā cái lái le yī zhāng míngxìnpìàn, zài wǒ kàn lái, zhǐ shì jǐ jù bàn lěng bàn rè de huà ěr yǐ. เขาส่งมาแค่เพียงไปสการ์ดแผ่นเดียว ฉันดูแล้ว ก็เป็นเพียงแค่คำพูดกึ่งสนิทกึ่งเยินชาไม่กี่คำเท่านั้น

6. ใช้แสดงว่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์อยู่ในระหว่างขั้นตอนหรือสภาพใดสภาพหนึ่ง
 在與人交往中，她恢復了自信。Zài yǔrén de jiāowǎng zhōng, tā huīfùle
 zìxìn. เมื่อได้พบปะกับคน ความมั่นใจของเธอก็กลับคืนมา

ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบท 在 zài เกิดจากการนำคำบุพบท 在 zài ไปใช้กรณีต่างๆ
 ดังที่ได้กล่าวมานี้อย่างไม่เหมาะสม เช่น

ประโยคที่ 24

*我在公共汽車見到他。

* Wǒ zài gōnggòng qìchē jiàndào tā.

ฉันเห็นเขาที่รถเมล์

ประโยคที่ 25

*我把禮物放在桌子。

* Wǒ bǎ lǐwù fàng zài zhuōzi.

ฉันเอาของขวัญวางไว้ที่โต๊ะ

ในการนำคำบุพบท 在 zài ไปใช้แสดงถึงสถานที่ที่เกิดการกระทำนั้น หากคำนามที่ตาม
 หลังคำบุพบท 在 zài ไม่ใช่คำบอกสถานที่ แต่เป็นคำนามทั่วไป ก็จำเป็นต้องมีคำบอกทิศทาง
 หรือตำแหน่งที่ตั้ง (方位詞 fāngwèicí) หลังคำนามนั้นด้วย (Lǐ Dàzhōng, 1996: 66) ดังตัวอย่าง
 ประโยคที่ 24

√我在公共汽車上/裏見到他。

√ Wǒ zài gōnggòng qìchē shàng/lǐ jiàndào tā.

ฉันเห็นเขาที่บน/ในรถเมล์

ประโยคที่ 25

√我把禮物放在桌子上。

√ Wǒ bǎ lǐwù fàng zài zhuōzi shàng.

ฉันเอาของขวัญวางไว้ที่บนโต๊ะ

ประโยคที่ 26

*我希望在這個學期的中文寫作課能够提高我的寫作能力。

* Wǒ xīwàng zài zhè xuéqī de Zhōngwén xiězuòkè nénggòu tígāo wǒde xiězuò nénglì.

ฉันหวังว่า วิชาเรียงความภาษาจีนเทอมนี้ จะสามารถยกระดับความสามารถในการเขียนของ
 ฉัน

ในประโยคที่ 26 中文寫作課 Zhōngwén xiězuòkè วิชาเรียงความ เป็นคำนามทั่วไป ไม่ใช่คำบอกสถานที่ จึงไม่สามารถใช้คำบุพบท 在 zài มาวางไว้ข้างหน้าได้ วิธีการแก้ไขทำได้สองวิธี คือ

วิธีที่ 1 เติมคำบอกทิศทางหรือตำแหน่งที่ตั้ง 上 shàng บน (ในที่นี้มีความหมายว่า ใน) ไว้ข้างหลัง 中文寫作課 Zhōngwén xiězuòkè

วิธีที่ 2 ตัดคำบุพบท 在 zài ออก ซึ่งเมื่อตัดออกแล้ว 中文寫作課 Zhōngwén xiězuòkè จะทำหน้าที่เป็นประธานของกริยวลีที่อยู่ข้างหลัง

ประโยคที่ 26 วิธีที่ 1

√我希望在這個學期的中文寫作課上能夠提高我的寫作能力。

√Wǒ xīwàng zài zhè xuéqī de Zhōngwén xiězuòkè shàng nénggòu tígāo wǒde xiězuò nénglì.

√ฉันหวังว่า ในวิชาเรียงความภาษาจีนเทอมนี้ จะสามารถยกระดับความสามารถในการเขียนของฉัน

ประโยคที่ 26 วิธีที่ 2

√我希望這個學期的中文寫作課能夠提高我的寫作能力。

√Wǒ xīwàng zhè xuéqīde Zhōngwén xiězuòkè nénggòu tígāo wǒde xiězuò nénglì.

√ฉันหวังว่า วิชาเรียงความภาษาจีนเทอมนี้ จะสามารถยกระดับความสามารถในการเขียนของฉัน

3.3 ข้อผิดพลาดในการใช้คำเชื่อม

ข้อผิดพลาดในการใช้คำเชื่อม (連詞 liáncí) หมายถึง การนำคำเชื่อมไปใช้เชื่อมในที่ที่คำเชื่อมนั้นไม่สามารถใช้ได้ หรืออยู่ในบริบทที่ไม่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น

3.3.1 和 hé

3.3.2 或者 huòzhe และ 還是 háishi

3.3.3 不管 bùguǎn และ 還是 háishi

3.3.1 ข้อผิดพลาดในการใช้คำเชื่อม 和 hé

คำว่า 和 hé และหรือ กับ เป็นได้ทั้งคำบุพบทและคำเชื่อม ในกรณีที่เป็นคำเชื่อมนั้น มักใช้เชื่อมคำนาม หรือ นามวลี เช่น 運動員和輔導員 yùndòngyuán hé fúdǎoyuán นักกีฬาและ

โคซ 藍藍的天空和淡淡的雲 lánlán de tiānkōng hé dàndàn de yún ฟังสี่ครามกับเมฆ
 บางๆ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เชื่อมคำกริยา กริยาวลี หรือ คำคุณศัพท์ต่างๆ ได้ แต่คำกริยา กริยา
 วลี หรือคำคุณศัพท์นั้นๆ ต้องไม่ใช่กริยาที่ทำหน้าที่เป็นกริยาหลักในภาคแสดงของประโยค (Mǎ
 Zhēn, 1997: 174) ตัวอย่างเช่น 他喜歡唱歌和跳舞。Tā xǐhuan chàng gē hé tiàowǔ.
 เขาชอบร้องเพลงและเต้นรำ 唱歌 chàng gē ร้องเพลง และ 跳舞 tiàowǔ เต้นรำ เป็นกริยาวลี
 แต่สามารถใช้ 和 hé เชื่อมได้ เพราะทำหน้าที่เป็นเพียงหน่วยกรรมของประโยค ไม่ใช่กริยาที่ทำ
 หน้าที่เป็นกริยาหลักในภาคแสดง

ข้อผิดพลาดในการใช้คำเชื่อม 和 hé ของนิสิตนั้น เกิดจากการที่นิสิตนำคำเชื่อม 和 hé
 มาใช้เป็นคำเชื่อมภาคแสดงของประโยค หรือ เชื่อมประโยค ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 27

· 這件衣服漂亮和時髦。

* Zhè jiàn yīfu piàoliàng hé shímáo.

เสื้อผ้าชุดนี้สวย และ ทันสมัย

漂亮和時髦 piàoliàng hé shímáo สวยและทันสมัย ทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของ
 ประโยค เมื่อใช้คำเชื่อม hé เป็นตัวเชื่อมจึงผิด คำเชื่อม 和 hé ไม่สามารถนำมาใช้เชื่อมภาคแสดง
 ของประโยค จึงต้องแก้ไขโดยใช้คำเชื่อม 又.. 又.. yòu.. yòu .. (ทั้ง .. และ ..)

ประโยคที่ 27

√ 這件衣服又漂亮又時髦。

√ Zhè jiàn yīfu yòu piàoliàng yòu shímáo.

เสื้อผ้าชุดนี้ ทั้ง สวยงาม และ ทันสมัย

ประโยคที่ 28

· 我不太會說英語和他不懂泰語。

* Wǒ bù tài huì shuō Yīngyǔ hé tā bù dǒng Tàiyǔ.

ฉันพูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้ และ เขาไม่เข้าใจภาษาไทย

คำเชื่อม 和 hé ไม่สามารถนำมาใช้เชื่อมประโยคได้ ต้องแก้ไขด้วยการเลือกใช้คำเชื่อม
 也 yě ก็หรือด้วย แทน โดยวางไว้หลังประธานของวลีที่ 2

ประโยคที่ 28

√ 我不太會說英語，他也懂泰語。

√ Wǒ bù tài huì shuō Yīngyǔ, tā yě dǒng Tàiyǔ.

ฉันพูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้ และ เขาก็ไม่เข้าใจภาษาไทย

3.3.2 ข้อผิดพลาดในการใช้คำเชื่อม 或者 huòzhe และ 還是 haíshi

คำว่า 或者 huòzhe และ 還是 haíshi แปลว่า หรือทั้งคู่ มีความหมายให้เลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ต่างกันตรงที่ 或者 huòzhe นิยมใช้ในประโยคบอกเล่า เป็นการเสนอให้เห็นสิ่งที่เป็นไปได้สองสิ่งขึ้นไป 還是 haíshi ใช้ในประโยคคำถาม มีนัยให้ผู้ฟังตัดสินใจเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้ยกมา ข้อผิดพลาดในการใช้ 或者 huòzhe และ 還是 haíshi ที่พบในงานเขียนของนิสิต คือการที่นิสิตใช้คำทั้งสองคำนี้สลับกัน ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 29

*你要吃蘋果或者香蕉?

*Nǐ yào chī píngguǒ huòzhe xiāngjiāo?

เธออยากกินแอปเปิ้ลหรือกล้วยหอม

ในประโยคคำถามจำเป็นต้องใช้ 還是 haíshi ไม่ใช่ 或者 huòzhe ในที่นี้ต้องแก้คำว่า 或者 huòzhe เป็น 還是 haíshi

ประโยคที่ 29

√你要吃蘋果還是香蕉?

√Nǐ yào chī píngguǒ haíshi xiāngjiāo?

เธออยากกินแอปเปิ้ลหรือกล้วยหอม

ประโยคที่ 30

·我知道他一定會選白的還是黑的，他從來不喜歡紅色。

*Wǒ zhīdao tā yīdìng huì xuǎn bái de haíshi hēi de, Tā cónglái bù xǐhuān hóngsè.

ฉันรู้ว่าเขาจะต้องเลือกสีขาวหรือสีดำ แต่ไหนแต่ไรมาเขาไม่ชอบสีแดง

ประโยคตัวอย่างนี้เป็นประโยคบอกเล่า และไม่มีนัยคำถาม ที่ผู้พูดทราบว่าเขาต้องเลือกไม่สีขาวก็สีดำอันใดอันหนึ่งนั้นเป็นการบอกเล่า จึงต้องใช้ 或者 huòzhe ไม่ใช่ 還是 haíshi

ประโยคที่ 30

√我知道他一定會選白的或者黑的，他從來不喜歡紅色。

√Wǒ zhīdao tā yīdìng huì xuǎn bái de huòzhe hēi de, Tā cónglái bù xǐhuān hóngsè.

ฉันรู้ว่าเขาจะต้องเลือกสีขาวหรือสีดำ ตั้งแต่ไหนแต่ไรมาเขาไม่ชอบสีแดง

ประโยคที่ 31

*是你或者他得到獎學金，還不知道。

*Shì nǐ huòzhe tā dédào jiǎngxuéjīn, hái bù zhīdao.

*เป็นเธอ หรือ เขาที่ได้รับทุนการศึกษา ยังไม่รู้

ประโยคที่ได้ยกตัวอย่างมานี้มีนัยของคำถามแฝงอยู่ สังเกตได้จากคำว่า ยังไม่รู้ ที่อยู่ข้างหลัง ในประโยคที่มีความหมายเป็นการถามแฝงอยู่โดยนัยนี้ จำเป็นต้องใช้ 還是 háishi แม้ว่าจะเป็นประโยคบอกเล่าก็ตาม

ประโยคที่ 31

√是你还是他得到獎學金，還不知道。

√Shì nǐ háishi tā dédào jiǎngxué jīn, hái bù zhīdao.

เป็นเธอ หรือ เขาที่ได้รับทุนการศึกษา ยังไม่รู้

3.3.3 ข้อผิดพลาดในการใช้คำเชื่อม 不管 bùguǎn และ 無論 wúlùn

ข้อผิดพลาดในการใช้คำว่า 不管 bùguǎn และ 無論 wúlùn ซึ่งมีความหมายว่า ไม่ว่า.. เกิดจากการที่นิสิตนำวลีที่ไม่มีลักษณะเป็นคำถามมาตามหลัง แต่คำเชื่อมทั้งสองคำนี้มีเงื่อนไขในการใช้ว่าจะต้องตามด้วยวลีที่มีลักษณะเป็นคำถามหรือมีคำสรรพนามที่ใช้ถามคำถามอยู่ด้วยเสมอ

ประโยคที่ 32

*不管天氣很不好，我一定要去旅遊。

*Bùguǎn tiānqì hěn bù hǎo, wǒ yīdìng yào qù lǚyóu.

ไม่ว่า อากาศจะไม่ดีเอามากๆ ฉันก็จะไปเที่ยว

เนื่องจาก 不管 bùguǎn และ 無論 wúlùn มีเงื่อนไขในการใช้ว่าวลีที่ตามหลังจะต้องมีลักษณะเป็นคำถามเสมอ (Mǎ Zhēn, 1997: 187-188) แต่ในประโยคที่ 31 นั้นไม่มี ดังนั้นจึงไม่สามารถใช้ 不管 bùguǎn มาเชื่อมประโยคทั้งสองได้ วิธีการแก้ไขสามารถทำได้สองวิธี คือ วิธีการแรก สามารถทำได้โดยเปลี่ยน 不管 bùguǎn ให้เป็น 儘管 jǐnguǎn เพราะเมื่อนำประโยคย่อยทั้งสองมาพิจารณาด้วยกันแล้ว จะเห็นว่า จะแสดงถึงการยินยอมให้ หรืออนุโลมให้ เมื่อวางไว้ที่ประโยคย่อยแรกแล้ว จะแสดงให้เห็นว่าประโยคย่อยหลังไม่ได้รับผลกระทบจากการกระทำในประโยคย่อยแรก วิธีที่สอง เป็นการแก้ไขโดยคงคำว่า 不管 bùguǎn ไว้ คำในประโยคย่อยแรกจะต้องแก้ไขให้มีลักษณะเป็นคำถาม โดยใช้โครงสร้าง A 不 bù A A หรือไม่A เข้ามาใช้ในการแสดงคำถาม และเติม 都dōu ลงไปในประโยคที่ตามมา

ประโยคที่ 32 วิธีที่ 1

√ 尽管天气很不好，我一定要去旅游。

√ Jǐnguǎn tiānqì hěn bù hǎo, wǒ yīdìng yào qù lǚyóu.

แม้ว่า อากาศจะไม่ดีเอามากๆ ฉันก็จะไปเที่ยว

ประโยคที่ 32 วิธีที่ 2

√ 不管天气好不好，我都要去旅游。

√ Bùguǎn tiānqì hǎo bù hǎo, wǒ dōu yào qù lǚyóu.

ไม่ว่า อากาศจะดีหรือไม่ดี ฉันก็ จะไปเที่ยว

3.4 ข้อผิดพลาดในการใช้ 了 le

คำว่า 了 le แล้ว สามารถวางไว้หลังหน่วยกริยาและท้ายประโยค 了 le ที่วางไว้หลังกริยา ใช้แสดงว่าการกระทำนั้นได้เกิดขึ้นและเสร็จสิ้นแล้ว กริยาดังนั้นมีกรรมมารับ ตำแหน่งของ 了 le จะต้องวางไว้หลังคำกริยาและอยู่หน้ากรรมเสมอ 了 le ที่วางไว้ท้ายประโยคหรือหลังกรรม ใช้แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ทั้งที่เกิดขึ้นแล้วและกำลังจะเกิดขึ้น (Lǚ Shūxiāng, 1980: 351) นักภาษาศาสตร์บางท่านจัดว่า 了 le ที่วางไว้หลังคำกริยา เป็นคำช่วย ส่วนคำ 了 le ที่วางไว้ท้ายประโยคหรือหลังกรรมนั้น เป็นคำลงท้าย บางท่านก็จัดว่าทั้งสองชนิดเป็นคำช่วยทั้งคู่ ซึ่งในงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่นำประเด็นนี้มาพิจารณา แต่จะพิจารณาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ที่ผิดพลาดของนิสิตเท่านั้น

ข้อผิดพลาดในการใช้คำ 了 le หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้ 了 le ทั้งที่อยู่หลังหน่วยกริยา และ ท้ายประโยค โดยสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

3.4.1 การไม่ใช้ 了 le ในบริบทที่ควรใช้

3.4.2 การใช้ 了 le ในบริบทที่ไม่ควรใช้

3.4.3 การวางตำแหน่งคำ 了 le ผิด

3.4.1 การไม่ใช้ 了 le ในบริบทที่ควรใช้

การไม่ใช้ 了 le ในบริบทที่ควรใช้ หมายถึง การที่นิสิตไม่ใช้ 了 le ในการสื่อความหมายที่ต้องการ ทำให้ประโยคสื่อความได้ไม่ชัดเจน ทั้งนี้เกิดจากการที่นิสิตไม่เข้าใจวิธีการใช้ 了 le ทั้งสองแบบว่าควรใช้ในสถานการณ์ใด ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว คำว่า 了 le ใช้แสดงถึงการเกิดขึ้นแล้วของการกระทำใดการกระทำหนึ่ง หรือ การเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ ซึ่งข้อผิดพลาดก็เกิดจากการไม่ใช้ 了 le ในสองสถานการณ์ดังกล่าว

ประโยคที่ 33

·我忘我的錢包，幸好他借給我錢。

*Wǒ wàng wǒ de qiánbāo, xìnghǎo tā jiè gěi wǒ qián

ฉัน ลืม กระเป๋าตังค์ ยังดีที่เขาให้ฉันยืมเงิน

ในประโยคที่ 33 ที่หลังกริยา 忘 wàng ลืม ไม่มีคำว่า 了 le ซึ่งทำให้ฟังดูขัดๆ การลืมไม่ได้เกิดขึ้น ณ ขณะนั้น แต่เกิดขึ้นในอดีต จึงจำเป็นต้องเติม 了 le เพื่อแสดงให้เห็นว่า การลืมนั้นเกิดขึ้นแล้ว

ประโยคที่ 33

√我忘了我的錢包，幸好他借給我錢。

√Wǒ wàngle wǒ de qiánbāo, xìnghǎo tā jiè gěi wǒ qián

ฉัน ลืม กระเป๋าตังค์ ยังดีที่เขาให้ฉันยืมเงิน

ประโยคที่ 34

·他答應我。

*Tā dāying wǒ.

เขา ตอบตกลง ฉัน

ในประโยคที่ 34 นี้ ก็เช่นเดียวกัน ณ ขณะที่พูด เขาได้ตอบตกลงแล้ว จึงต้องเติมคำว่า 了 le เพื่อแสดงว่า การกระทำนั้นได้เกิดขึ้นแล้ว

ประโยคที่ 34

√他答應了我。

√Tā dāyingle wǒ.

เขา ตอบตกลง ฉัน แล้ว

ประโยคที่ 35

*胖和尚來了以後，就開始有問題。

*Pàng héshàng lái le yǐhòu jiù kāishǐ yǒu wèntí.

หลังจากที่หลวงจีนอันมากก็ เริ่มมีปัญหา

ในประโยคที่ 35 นี้ ผู้พูดต้องการจะสื่อว่า ก่อนที่หลวงจีนอันจะมานั้นไม่มีปัญหา แต่พอหลวงจีนอันมาแล้วก็มีปัญหา เป็นการเปลี่ยนแปลงจากการที่ไม่มีปัญหาและไปสู่การมีปัญหา จึงจำเป็นต้องมี 了 le อยู่ท้ายประโยค

ประโยคที่ 35

√胖和尚來了以後，就開始有問題了。

√Pàng héshàng láile yǐhòu jiù kaishǐ yǒu wèntí le.

หลังจากที่หลวงจีนอ่านมาก็ เริ่มมีปัญหา

3.4.2 การใช้ 了 le ในบริบทที่ไม่ควรใช้

ข้อผิดพลาดในการใช้ 了 le ในบริบทที่ไม่ควรใช้ คือ การใช้ 了 le ในสถานการณ์ที่ไม่ควรต้องใช้ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

3.4.2.1 การใช้ 了 le กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ หรือ เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่สิ้นสุด

3.4.2.2 การใช้ 了 le กับเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น

3.4.2.3 การใช้ 了 le กับเหตุการณ์ในอดีต

3.4.2.1 การใช้ 了 le กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ

ข้อผิดพลาดในการใช้ 了 le กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ หมายถึง การที่นิสิตได้นำคำ 了 le ซึ่งแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและสิ้นสุดลงแล้ว หรือแสดงถึงการเปลี่ยนแปลง ไปใช้กับประโยคที่มีบริบทแสดงถึงการเกิดขึ้นอย่างเป็นประจำ ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 36

~~每天發生了很多問題。~~

*Měi tiān fāshēng le hěn duō wèntí.

*ทุกวัน มีปัญหา เกิดขึ้นแล้ว มากมาย

ประโยคที่ 37

~~每天他都下去挑水，去了好幾公里，花了一個小時。~~

*Měi tiān tā dōu xià qù tiāo shuǐ, qùle hǎojǐ gōnglǐ, huāle yī gè xiǎoshí.

ทุกวัน เขาต้องลงไปตักน้ำ เดินไปแล้ว หลายกิโลเมตร ใช้เวลาไปแล้ว เป็นชั่วโมง

ในประโยคที่ 36 และ 37 คำกริยาในประโยคเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทุกวันเสมอๆ เพราะมีคำว่า 每天 měi tiān ทุกวัน จึงไม่สามารถใช้กับ 了 le ได้ เพราะ 了 le ใช้แสดงว่าการกระทำนั้นเกิดขึ้นและเสร็จสิ้นแล้ว จึงจำเป็นต้องตัดคำว่า 了 le ทิ้ง

ประโยคที่ 36

√每天發生很多問題。

√Měitiān fāshēng hěn duō wèntí.

ทุกวัน มีปัญหา เกิดขึ้น มากมาย

ประโยคที่ 37

√每天他都下去挑水，去好幾公里，花個一把小時。

√Měi tiān tā dōu xià qù tiāo shuǐ, qù hǎojǐ gōnglǐ, huā yī gè bǎ xiǎoshí.

ทุกวัน เขาต้องลงไปตักน้ำ เดิน ไปหลายกิโลเมตร ใช้เวลา เป็นชั่วโมง

ประโยคที่ 38

*我在清邁上學的時候，經常給他們寫了信。

*Wǒ zài Qīngmài shàngxué de shíhòu, jīngcháng gěi tāmen xiěle xìn.

*ตอนที่ฉันอยู่เชียงใหม่ ฉัน เขียน จดหมายหาพวกเขา แล้วเสมอๆ

ประโยคที่ 39

*我上二年級的時候常常參加了羽毛球比賽。

*Wǒ shàng èrniánjí de shíhòu chángcháng cānjiāle yǔmáo qiú bǐsài.

*ตอนที่ฉันเรียนอยู่ปี 2 ได้เข้าร่วม แข่งขันแบดมินตัน แล้วบ่อยๆ

ในประโยคที่ 38 และ 39 มีคำว่า 經常 jīngcháng เสมอๆ 常常 chángcháng บ่อยๆ อยู่ด้วย แม้จะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตก็ตาม ทำให้ไม่สามารถใช้ 了 le ได้ จึงควรตัดคำว่า 了 le ทิ้ง

ประโยคที่ 38

√我在清邁上學的時候，經常給他們寫信。

√Wǒ zài Qīngmài shàngxué de shíhòu, jīngcháng gěi tāmen xiě xìn.

√ตอนที่ฉันอยู่เชียงใหม่ ฉัน เขียน จดหมายหาพวกเขา บ่อยๆ

ประโยคที่ 39

√我上二年級的時候常常參加羽毛球比賽。

√Wǒ shàng èrniánjí de shíhòu chángcháng cānjiā yǔmáo qiú bǐsài.

√ตอนที่ฉันเรียนอยู่ปี 2 ได้เข้าร่วม แข่งขันแบดมินตัน บ่อยๆ

ประโยคที่ 40

*這位嫂子有了過敏症，她一接近了狗毛就發皮疹。

*Zhè wèi sāozi yǒule guòmǐnzhèng, tā yī jiējìnle gǒumáo jiù fā pí zhěn.

*พี่สะใภ้คนนี้มีโรคภูมิแพ้แล้ว พอ สัมผัส ขนสุนัข แล้ว ผิวก็จะขึ้นผื่น

ในประโยคที่ 40 นี้ แม้ไม่มีคำเช่น 每天 měi tiān หรือ 經常 jīngcháng ที่แสดงว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเป็นประจำ แต่จากบริบทเราก็จะสามารถรู้ได้ว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเป็นประจำ

คือทุกครั้งที่ที่สะเก็ดไม้เข้าใกล้สุนัขผิวก็จะขึ้นผื่น เนื่องจากเป็นโรคประจำตัว จึงจำเป็นต้องตัด 了 le
ทิ้ง

ประโยคที่ 40

√這位嫂子有過敏症，她一接近狗毛就發皮疹。

√Zhè wèi sāozi yǒu guòmǐnzhèng, tā yī jiējìn gǒumáo jiù fā pí zhěn.

ที่สะเก็ดไม้คนนี้มี โรคภูมิแพ้ พอ เข้าใกล้ ขนสุนัขผิวก็จะขึ้นผื่น

ประโยคที่ 41

*這些寺廟和宮殿說明曼谷自古以來就成為泰國的文化和經濟中心了。

*Zhèxiē sìmiào hé gōngdiàn shuōmíng Màngǔ zìgǔ yǐlái jiù chéngwéi Tàiguó de wén
huà hé jīngjì zhōngxīn le.

วัดวาอารามและพระราชวังเหล่านี้แสดงให้เห็นว่ากรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางความเจริญทาง
เศรษฐกิจและวัฒนธรรมของไทย มาแต่ครั้งโบราณแล้ว

คำว่า 自古以來 zìgǔ yǐlái มาแต่ครั้งโบราณ นี้แสดงว่าเหตุการณ์นั้นเริ่มมาตั้งแต่อดีต
และปัจจุบันก็ยังคงเป็นเช่นนั้นอยู่ มีความหมายเท่ากับคำว่า 一直 yízhí ตลอดมา ในที่นี้จึงขัด
แย้งกับการใช้ 了 le ที่วางท้ายประโยคซึ่งแสดงถึงการเปลี่ยนแปลง จึงต้องตัด 了 le ที่อยู่ท้าย
ประโยคทิ้ง ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 41

√這些寺廟和宮殿說明曼谷自古以來就成為泰國的文化和經濟中心。

√Zhèxiē sìmiào hé gōngdiàn shuōmíng Màngǔ zìgǔ yǐlái jiù chéngwéi Tàiguó de
wénhuà hé jīngjì zhōngxīn.

วัดวาอารามและพระราชวังเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นว่ากรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางความเจริญ
ทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของไทย มาแต่ครั้งโบราณ

3.4.2.2 การใช้ 了le กับเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น

ข้อผิดพลาดในการใช้ 了le ที่เกิดจากการใช้ 了le กับเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น หมายถึง
การใช้ 了le หลังคำกริยาในประโยคที่แสดงสถานการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น หรือ เป็นการสมมติ ซึ่งไม่
สามารถใช้ได้เนื่องจาก 了le หลังคำกริยาจะใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตทั้งสิ้น ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 42

*我想，如果我們互相照顧，我們的社會問題會少了一點兒。

*Wǒ xiǎng, rúguǒ wǒmēn hùxiāng zhàogù, wǒmen de shèhuì wèntí huì shǎole yīdiǎnr.

*ฉันคิดว่า หากพวกเราดูแลซึ่งกันและกัน ปัญหาสังคมของเราก็ จะลดน้อยลงแล้ว

了 le ที่อยู่หลังหน่วยกริยาใช้แสดงถึงการกระทำที่เกิดขึ้นและสิ้นสุดลงแล้ว จะไม่ใช้กับเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิด หรือ ได้ถูกสมมติขึ้น ดังนั้น จึงต้องตัด 了 le ทิ้งไป

ประโยคที่ 42

√我想，如果我們互相照顧，我們的社會問題會少一點兒。

√wǒ xiǎng, rúguǒ wǒmēn hùxiāng zhàogù, wǒmen de shèhuì wèntí huì shǎo yīdiǎnr.

√ฉันคิดว่า หากพวกเราดูแลซึ่งกันและกัน ปัญหาสังคมของเราก็จะ ลดน้อยลง ลง

ประโยคที่ 43

*這樣的話，社會問題就會減少了。

*Zhèyàng de huà, shèhuì wèntí jiù huì jiǎnshǎo le.

*ถ้าเป็นเช่นนี้ ปัญหาสังคมก็จะ ลดน้อยลงแล้ว

了 le ที่อยู่ท้ายประโยคใช้แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแล้ว ไม่ใช้กับการเปลี่ยนแปลงที่ยังไม่เกิด จึงจำเป็นต้องตัด 了 le ที่ท้ายประโยคทิ้ง

ประโยคที่ 43

√這樣的話，社會問題就會減少。

√Zhèyàng de huà, shèhuì wèntí jiù huì jiǎnshǎo.

√ถ้าเป็นเช่นนี้ ปัญหาสังคมก็จะ ลดน้อยลง

3.4.2.3 การใช้ 了 le กับเหตุการณ์ในอดีต

ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้ 了 le กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต หมายถึง การที่นำ le มาใช้กับเหตุการณ์ทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตคำว่า 了 le แม้จะสามารถใช้แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและเสร็จสิ้นลงแล้ว และใช้กับการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นแล้วในอดีต แต่ไม่ได้หมายความว่าทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต จำเป็นต้องมี 了 le ตามหลัง

ประโยคที่ 44

*當我到臺灣的時候已經很晚了，我跟朋友就休息。第二天就開始學習了。

*Dāng wǒ dào Tāiwān de shíhòu yǐjīng hěn wǎn le, wǒ gēn péngyǒu jiù xiūxi. Dì-èr tiān jiù kāishǐ xuéxí le.

*ตอนที่ฉันได้เดินทางมาถึงไต้หวันนั้นเป็นเวลาเย็นมากแล้ว ฉันกับเพื่อนจึงพักผ่อน วันที่สองจึง เริ่มเรียนแล้ว

ประโยคที่ 45

·昨天晚上我們在張老師的家裏，有的看了電視，有的做了飯，有的看了張老師的照片。

*Zuótiān wǎnshàng wǒmen zài Zhāng lǎoshī de jiā lǐ, yǒude kànle diànshì, yǒude zuòle fàn, yǒude kànle Zhāng lǎoshī de zhàopiàn.

*เมื่อเย็นวานนี้พวกเราอยู่ที่บ้านอาจารย์จาง บางคนก็ ดู โทรทัศน์ แล้ว บางคนก็ ทำ กับข้าว แล้ว บางคนก็ ดู รูปถ่ายของอาจารย์จาง แล้ว

ตัวอย่างประโยคที่ 44 เป็นการบอกเล่าถึงเหตุการณ์ ว่าวันที่สองจึงเริ่มเรียน อย่างไรก็ตาม ผู้พูดไม่ได้ต้องการจะสื่อความหมายว่ามีการเปลี่ยนแปลงจากเรียนเป็นไม่เรียน หรือ เป็นการบอกเล่าว่า การเริ่มต้นเรียนได้เกิดขึ้นและเสร็จสิ้นลง (เพราะการเรียนเพิ่งเริ่มต้น) ดังนั้นจึงไม่ควรใช้ 了 le ในประโยคที่ 45 ก็เช่นเดียวกัน เป็นการบอกเล่าเหตุการณ์ว่าเมื่อวานนี้ที่บ้านของอาจารย์ เราได้ทำอะไรบ้าง ไม่ได้หมายถึงการกระทำนั้นเกิดขึ้นและเสร็จสิ้นลง คำว่า 了 le ในภาษาจีนไม่จำเป็นต้องเติมให้กับกริยาที่เกิดขึ้นในอดีตทุกๆ ตัว

ประโยคที่ 44

√當我到臺灣的時候已經很晚了，我跟朋友就休息。第二天就開始學習。

√Dāng wǒ dào Tāiwān de shíhòu yǐjīng hěn wǎn le, wǒ gēn péngyǒu jiù xiūxi. Dì-èr tiān jiù kāishǐ xuéxí.

√ตอนที่ฉันได้เดินทางมาถึงไต้หวันก็เป็นเวลาเย็นมากแล้ว ฉันกับเพื่อนจึงพักผ่อน วันที่สองจึง เริ่มเรียน

ประโยคที่ 45

√昨天晚上我們在張老師的家裏，有的看電視，有的做飯，有的看他張老師的照片。

√Zuótiān wǎnshàng wǒmen zài Zhāng lǎoshī de jiā lǐ, yǒude kàn diànshì, yǒude zuò fàn, yǒude kàn Zhāng lǎoshī de zhàopiàn.

√เมื่อวานนี้พวกเราอยู่ที่บ้านอาจารย์จาง บางคนก็ ดู โทรทัศน์ บางคนก็ ทำ กับข้าว บางคนก็ ดู รูปถ่ายของอาจารย์จาง

ประโยคที่ 46

*她決定了參加美女比賽。

*Tā juédingle cānjiā měinǚ bǐsài.

*เขา ตัดสินใจ เข้าร่วมประกวดนางงาม แล้ว

ประโยค 47

*畢業以後我打算了去北京上學。

*Bìyè yǐhòu, wǒ dāsuanle qù Běijīng shàngxué.

*หลังจากจบการศึกษาแล้ว ฉัน คิดแล้ว จะไปเรียนที่ปักกิ่ง

หน่วยกริยาที่มีหน่วยกรรมเป็นกริยาวลีตามข้างหลังจะไม่สามารถเติม 了 le ไว้หลังคำกริยาได้ (Lǐ Dàzhōng, 1996: 94) ในประโยคที่ 46 และ 47 หน่วยกริยา 決定 juéding ตัดสินใจ และ 打算 dāsuan คิดจะ ต่างก็มีหน่วยกรรมที่เป็นกริยาวลีตามข้างหลัง ดังนั้นจึงไม่สามารถตามด้วย 了 le แม้ว่า การตัดสินใจและการคิดนั้นจะเกิดขึ้นแล้วก็ตาม อีกประการหนึ่ง คำกริยาในที่นี้จัดเป็นคำกริยาที่ไม่ได้แสดงถึงการลงมือกระทำให้สำเร็จ จึงไม่สามารถใช้กับ 了 le ได้

ประโยคที่ 46

√她決定參加美女比賽。

√Tā juéding cānjiā měinǚ bǐsài.

√เขาตัดสินใจเข้าร่วมประกวดนางงาม

ประโยคที่ 47

√畢業以後我打算去北京上學。

√Bìyè yǐhòu, wǒ dāsuan qù Běijīng shàngxué.

√หลังจากจบการศึกษาแล้ว ฉัน คิดจะ ไปเรียนที่ปักกิ่ง

3.4.2.4 การวางตำแหน่งคำ 了 le ผิด

การวางตำแหน่งคำช่วย 了 le ผิด เนื่องจาก คำว่า 了 le มีตำแหน่งที่สามารถวางได้สองที่ในประโยค คือ หลังหน่วยกริยากับท้ายประโยค ซึ่งทำให้นิสิตเกิดการสับสน ในการใช้ le ทั้งสองแบบ

ประโยคที่ 48

*我來了曼谷三年。

*Wǒ láile Màngǔ sān nián.

ฉัน มาแล้ว กรุงเทพฯ ได้ 3 ปี.

หน่วยกริยา + 了 le +(หน่วยกรรม)+คำบอกระยะเวลา เป็นการแสดงว่ากริยาที่เกิดขึ้นนั้น จากเริ่มต้นจนกระทั่งสิ้นสุดกินเวลาเท่าใด (Lü Shūxiāng, 1999: 351) ไม่สามารถใช้ได้กับคำกริยาที่เป็นกริยาแบบเกิดขึ้นและสิ้นสุดทันที ควรจะเป็นคำกริยาที่เกิดขึ้นแล้วกินระยะเวลาระยะเวลาหนึ่ง เช่น 我在曼谷住了三年。 Wǒ zài Màngǔ zhùle sān nián. ฉัน อยู่ กรุงเทพฯ 3 ปี แล้ว ในประโยคที่ 48 นี้ คำกริยา 來 lái มา เป็นคำกริยาที่เกิดขึ้นแล้วสิ้นสุดทันที ไม่ใช่คำกริยาแบบกินระยะเวลา ดังนั้นจึงไม่สามารถใช้ในรูปแบบนี้ได้ อีกประการหนึ่ง ในที่นี้ต้องการที่จะเน้นว่า นับตั้งแต่วันที่ฉันมากรุงเทพฯ จนถึงบัดนี้ เป็นระยะเวลา 3 ปีแล้ว มีการเปลี่ยนแปลงของระยะเวลา จึงต้องนำ 了 le ไปวางไว้ท้ายประโยคเพื่อแสดงความเปลี่ยนแปลงของระยะเวลา

ประโยคที่ 48

√我來曼谷三年了。

√Wǒ lái Màngǔ sān nián le.

√ฉัน มา กรุงเทพฯ ได้ 3 ปี แล้ว.

ประโยคที่ 49

*吃藥了就睡覺。

*Chī yào le jiù shuìjiào.

กินยาแล้ว ก็นอน

ประโยคที่ 50

*說出那些話了以後，心裏很不舒服。

*Shuōchū nàxiē huà le yǐhòu, xīnlǐ hěn bù shūfu.

หลังจากที่พูดคำพูดเหล่านั้นออกไปแล้ว รู้สึกไม่สบายใจ

ประโยคที่ 49 และ 50 เป็นโครงสร้างแบบที่มีภาคแสดงสองหน่วยเชื่อมต่อกัน (連謂結構 liánwèi jiégòu) เป็นลักษณะที่แสดงว่าหน่วยกริยาหนึ่งเกิดขึ้นก่อนอีกหน่วยกริยาหนึ่ง คำว่า 吃藥了 chī yào le กินยาแล้ว 了 le ที่อยู่ท้ายหน่วยกรรมแสดงถึงการเปลี่ยนแปลง (เช่นเดียวกับ อยู่ท้ายประโยค) จากยังไม่กินเปลี่ยนเป็นได้กินยาแล้ว ไม่ได้แสดงถึงว่ากริยากินยาได้เกิดและสิ้นสุดลงก่อนที่จะเกิดการกระทำอีกอย่างหนึ่งตามโครงสร้างประโยค ดังนั้นจึงต้องย้าย 了 le ไปวางไว้หลังหน่วยกริยา 吃 chī กิน เพื่อแสดงว่าการกระทำแรกได้เกิดขึ้นและสิ้นสุดก่อนที่จะเกิดกริยาที่สอง ในประโยคที่ 50 ก็เช่นเดียวกัน 了 le ที่อยู่ท้ายประโยค แสดงการเปลี่ยนแปลง ไม่ได้แสดงถึงกริยาหนึ่งเกิดขึ้นและสิ้นสุดลงก่อน ที่จะเกิดอีกกริยาหนึ่งขึ้น จึงต้องแก้ไขโดยนำ 了 le ไปวางไว้

หลังหน่วยกริยา ในกรณีที่หน่วยกริยานั้นมีหน่วยเสริมบอกทิศทาง ให้นำ了 le ไปวางไว้หลัง
หน่วยเสริมบอกทิศทาง ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 49

√吃了藥就睡覺。

√Chīle yào jiù shuìjiào.

กินยาแล้ว กินอน

ประโยคที่ 50

√說出了那些話以後，心裏很不舒服。

√Shuōchū le nàxiē huà yǐhòu, xīnlǐ hěn bù shūfu.

หลังจากที่พูดคำพูดเหล่านั้นแล้ว รู้สึกไม่สบายใจ